

ԱՌԱՆՔ ՏՈՄԱՅՅԻ.

Տոմա, գաղղիացի քաջ իրաւագետը, մեռած է 1695ին. անուանի են իր առածները, զորս ծաղկաբաղ դնեմք :

Ա. Խնչպէս որ երկայնակեցութեամբ մարդուս մարմինը կծանրանայ ու կտկարանայ, այսպէս եւս մարդուս սիրտը գեշ սովորութեանց երկար տեւելովը կծանրանայ ու կտկարանայ :

Բ. Հարուստներուն աւելորդ ստացուածն աղքատաց հարկաւորին պկտք է ծառայէ. եւ ընդհակառակն, աղքատաց հարկաւորը հարուստներու աւելորդ ծախքին կծառայէ :

Գ. Դիպուածներուն զանուչզգալը մերձեռքը չեն, քայլ մեր կամքը մեր ձեռքն է. կրնամք այնպէս պատրաստուի որ բնաւ դիպուած մը զմեզ չխոռվէ ու մեր երջանկութիւնը չվերցընէ :

Դ. Մեզ ու մեր ընկերոջ դեպ եղած անիրաւութիւնները բոլորովին տարրեր կերպով կզգամք :

Ե. Հազար ու մեկ աւելորդ բաներն մեզ հարկաւոր կը նեմք. անով նեղութիւննիս կշատցընեմք, ժամանակնիս կկորսնցընեմք, եւ կեանքերնիս աւելի դժուար ու ձանձրանալի կը նեմք:

Զ. Երջանիկ ըլլալու երեք բանհարկաւոր է, առողջ մարմին, ազատ միտք ու մաքուր սիրտ :

Է. Շարժուածքը նուգույն ճիզն է որով կուզեմարմնոյն մէջէն անցնելով դիմացինին նուգույն նետ հաղորդակցիլ, եւ իր զգացածն ու տևածը անոր եւս զգացընել ու երեւցընել :

Ը. Գովեստը նրանի ու ուստ, ծաղրական, անհամ ու անհաւատակի ըլլայ՝ դարձնալ կոիրուի, վասն զի տուողին կողմանեն պատակութիւն՝ գերութիւն, եւ կամ բարեսիրութիւն մը կցուցընէ:

Թ. Քիչ մը գեղեցիկ օդ, բարեսէր խօսք մը, զովիստ, զգուանք, գորով մը զիս խոր տրտութենես կմանեն, յորմէ անկարելի եղեր էր ինքինքս հանել խորհրդածութեամբ : Այս ինչ մեքենայ է հոգիս, որպիսի անդունդ աղետից ու տկարութեան :

Ժ. Ան աստիճան կուզեմք ուրիշի հաճոյանալ, որ մեր անձին անհամոյ եղած ժամանակն եւս կուզեմք ուրիշի հաճոյանալ, եւ մինչեւ մեզի անհամոյ եղողներուն եւս կուզեմք հաճոյանալ :

Ժ.Ա. Երբոր մարդսաշմարտութեան մէջէ՝ փորելն պէտք չէ վախսայ, վասն զի միշտ լաւ հիմ ու օգնութիւն կցնեն : Քայլ ընդունայն ու անսույզ բաներու մէջ վախսաւոր է խոր փորելը :

Ժ.Բ. Փոքր մխիրարութիւն չէ մարդուս այս աշխարհին եղած ժամանակ մտածել որ կազատի այն

ամբոխէն որուն մեծագոյն մասը անմիտ ու չարասիրտ անձինք են :

Ժ.Գ. Մարդիկ իրենց նմանեաց գործոյն ու սրտին ընթացքն իրենց բաներէն կդատեն : Նատ ամգամ անոնց դէմ եղած թերեւ անքաղաքավարութիւն մը շատ աւելի պարաւելի կերեւի աչքերնուն քան թէ Աստուծոյ դէմ եղած մեծամեծ մեղքեր : Եւ ասոր օրինակն ամեն օր կտեսնեմք :

Ժ.Դ. Հիմա ջերմեւանդութիւնն ու առաքինութիւնը իրարմէ բոլորովին տարրեր բաներ դարձած են :

Ժ.Ե. Մարդս ինքինքը երջանիկ ու զոհ ընելու համար երկու ճամբայ ունի. մեկը՝ բոլոր փափաքները կատարել, եւ միւսը՝ զանոնք չափաւորել : Առաջինը անկարելի է այս աշխարհիս մէջ . ուստի այն ճամբով ինքինքը զոհ ընելու աշխատիվը մեծ անմտութիւն է :

ՃՈՒՆԵՐԸ Վ.Ա.ԽՑՆԵԼՈՒ ՀՆԱՐՔ.

Նատ անգամ յանկարծական կամ կարգէ դուրս շարժմունքով մը կրնայ մարդ կատաղի զուներ եւ ուրիշ վայրենի կենդանիներ վախցընել: Ուարթէքքն անունով անգիխացին կատամմէ թէ Հարաւային Ամերիկայի մէջ այսպիսի յանկարծական հնարքով մը վայրենի գոմեշներու գունդ մը փախուցեր է : Ուրիշ ճանապարհորդ մըն այ կը պատմէ թէ նեղ կամուրջէ մը անցնելու ժամանակ անազին շուն մը կամուրջին մէկալ դիկն կատաղաբար վրան յարձակեր է, այնպէս որ փախչին անկարելի եղեր է : Մէկն առանց շփորելու կանկ առեր է, աջուրները տնկելով խորոր մոլոր վրան նայեր է, յատոյ կծկեր ու ձեռութեները ծնկութերուն վրայ դրեր, ու ստուբներն ուժով գետինը զարկեր է : Այս որ տեսեր է շունը՝ ինքն այ կանկ առեր է, կարծէս թէ մարդուն հասակին յանկարծակի կարմենալուն վրայ ապշեր մնացեր է, եւ երբոր տեսեր է որ անիւրայ անանկ երկուք եղած վրան կուզայ, զգեր փախեր է : — Խոալիոյ դաշտի մը մէջէն զիշեր ատեն անցնելուս նովուի յաղթանդամ կատաղի շոն մը չեմ զիտեր ուր տեղէն յանկարծակի մէր վրայ յարձակեցաւ, անզէն ու անօգնական՝ անաւոր վտանգը լուսահատ արիւթիւն մը ազդեց մեզի, ես քաջուելու տեղ շիտակ վրան վազեցի, եւ բուռերս ամփոփած՝ ուժով մը դէսի բացած անուելի թերանն երկիցուցի. սարսափեցաւ, դեպ ի ես ես զնաց, սոսկակի աղաղակ մը փրցուց ու ոլորտացեալ պոչը վար առնելով կծիկը դրաւ :